

[Johan Philipsen.]

Den sidste løsning ville sandsynligvis også have medført, at dagspressen ikke var blevet sat helt uden for denne nye udvikling i et kommunikationsmiddel, som, hvordan vi end vender og drejer sagen, er en stærk konkurrent til dagspressen.

Om kabel-tv og kassetter følgende betragtninger: Fællesantenneanlæg af forskellig udformning har allerede vid udbredelse i Danmark. De fleste er stadig af primitiv art, og af de egentlige byanlæg er der forholdsvis få. Ministeren foreslår, at vi bør åbne mulighed for, at amter og kommuner kan få tilladelse til lokalt at drive programvirksomhed både i radio og tv ved brug af kabelanlæg. Det er efter min opfattelse en dårlig idé. Både amter og kommuner har hænderne fulde af de opgaver, folketinget har pålagt dem i forvejen, og det er jo heller ikke sådan, at de besidder midler, som de ikke kan finde en bedre anvendelse for. Fejlen ved størstedelen af disse kabelanlæg er, at de er for primitive, for lidt fremtidsrettede. Vi har allerede set nogle fejlinvesteringer på dette område. Loven om fællesantenneanlæg burde ændres, sådan at den indeholdt minimumskrav til anlæggenes overførelsesmuligheder, minimumskrav, der efter min opfattelse burde ligge på 20 kanaler.

Muligheden for, at den danske befolkning kan få del i størstedelen af de europæiske programmer i god kvalitet, er ikke langt borte. Vi finder det alle naturligt, at enhver borger kan købe en hvilken som helst bog, han ønsker. Hvorfor skal vi så ikke skabe den størst mulige frihed også på de nye mediers område? Hvorfor må en forening af mennesker, der sammen har etableret et kabelanlæg, ikke bruge det til det, de kan blive enige om, bl. a. ved hjælp af brug af kassetter? Alle taler om kommunikation og nærdemokrati og efter min mening med rette. Samtidig kommer ministeren og siger: fingrene væk, dette medium er forbeholdt det offentlige. Jeg tror ikke et øjeblik på, at vi kan forbyde den danske befolkning at gøre brug af den nye teknik. Hvor er alle de venlige ord om, at pressen skal overleve, henne i denne sag? Der ligger bag alle de pæne ord om styring den tankegang, at det er bedst, at der er nogen, der på det offentlige vegne bestemmer, hvad mennesker skal se, høre, tro og mene. Venstre mener, at vi

bør have færdselsregler og størst mulig frihed.

Problemet ved kabel-tv er jo, at ca. en tredjedpart af landets befolkning bor uden for byer med over 1.000 indbyggere. Vi ved i øjeblikket for lidt, og jeg ved for lidt, om de tekniske og økonomiske muligheder for også at give denne befolkningsgruppe andel i de nye muligheder. Jeg skal tillade mig i næste uge i et brev til ministeren at bede ham foranledige en lang række tekniske spørgsmål undersøgt. Det er vel sandsynligt, at vanetænkning og andet i øjeblikket hindrer en løsning.

Må jeg resumere dette afsnit således: tv-2 kræver beslutning herom af radiatorådet og i realiteten af folketinget. Et tv-2 vil give befolkningen to fjernsynsprogrammer at vælge imellem overalt i landet. Inden for kabelfjernsyn er der en udvikling i gang på for svagt et teknisk grundlag, men den giver i det lange løb utallige muligheder både i retning af flere udenlandske programmer og mange anvendelsesmuligheder lokalt. Vi bør beslutte os på et tidspunkt, hvor vi ved mere end i øjeblikket. Det bør dog efter min mening allerede nu stå fast, at vi skal stille visse minimumskrav af teknisk art, således at de investeringer, der løbende finder sted i kabler, er indrettet efter den fremtid, som vi er begyndt på.

Endvidere vil jeg gerne opfordre til, at vi får startet nogle forsøg i lighed med, hvad tilfældet er i England og delvis i Sverige. I England giver man tidsbegrænsede koncessioner for at lære, hvordan det kan gøres, og specielt for at lære, hvordan det ikke skal gøres.

Venstre ser gerne en revision af den gældende radiospretningslov og loven om fællesantenneanlæg. Vort hovedsynspunkt er, at lovene må have større rummelighed, indeholde færre områder, der er forbeholdt det offentlige, og at Danmarks radios monopol ikke udvides ud over det nuværende område. Vi burde i fællesskab forny debatten i befolkningen eller tilføre denne debat de tekniske oplysninger om muligheder, som vi står umiddelbart over for.

Jeg har 3 minutter tilbage af min taletid. Dem skal jeg anvende til nogle mere sekundære ting.

Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at meget af det, vi i fællesskab ønsker på un-